

Rakety - Nohavica, Jarek

G Am7 Hm76-/A Am7 G Am7 Hm76-/A Am7

1. Chceš-li za mnou, lásko, přijít až zítra,
třeba bude už pozdě,
jsem jen hromádka kostí a shluk bílkovin
a naježené rakety mi míří rovnou do slabin
a taky na mou hlavu,
a tak přijď už radši dnes, ať spolu dočkáme se jitra
a o sebe se se mnou rozděl,
než přiletí nějaký mimozemšťan od novin
a začne spočítávat oběti a kapky krve jako plody jeřabin
a podá o tom zprávu.

R: A pak na titulní stránce Vesmírného kurýra
vyjdou reportáže o tom, jak Zem umírá,
generálské prýmký, velvyslancův žaket,
exkluzivní snímky nablýskaných raket
s různými emblémy, jó, to bude prima článek,
Země srovnaná se zemí, plus příložený plánek.

2. Byl jsem vhozen do života bez toho, že by se mě ptali,
a bez toho, že by se mě někdo zeptal, budu zase vyhozen,
a tak prosím jenom o jedinou malou úsluhu:
netvrďte mi do očí, že jednáte z mé vůle,
že tohleto všechno je i moje přání,
svět je brouk hovnivál, který svou kuličku válí
jako v hypnóze
a pěkně dokolečka, dokola a pěkně po kruhu,
až se mu hlava zatočí, tak vyhrabe si v zemi důlek,
že tam přežije to bombardování.

R:

3. Hodláš-li, lásko, za mnou přijít až zítra,
může být už pozdě,
nikdo nás neposlouchá, a tak poslouvejme sebe,
jak se naše srdce hlásí: ještě chvíli,
ještě moment, ještě vteřinu, ach, tady na zemi,
a tak přijď už radši dnes, ať spolu dočkáme se jitra
a o sebe se se mnou rozděl,
cítím, že nebudu mít strach, když budu ležet vedle tebe
a tak najdou nás za milión roků
asi návštěvníci z vesmíru a přikryjí nás kamením.

R: + mohyly, mohyly kamenů

všechno mlčky přikryjí,
i miliardu Romeů,
i miliardu Julií...